

dostatek formy notářského spisu může býti ještě napraven, takže by nastaly zpětné účinky platného zcizení, nelze pro souzený spor nic vy-
těžiti. Za tohoto stavu věci jest změna v úchově pojištěného předmětu
pro trvání pojistného poměru bezvýznamná a marně proto dovolatel od-
kazuje také na ustanovení § 63 uved. zák.

Čís. 15761.

**Porušil-li pojistník při požárním pojištění věci jednotnou pojistkou
povinnost, uloženou mu všeobecnými pojistnými podmínkami, že v e š-
k e r é jeho údaje o škodě mají býti správné a úplné pod ztrátou ná-
roku na vyplacení pojistky, není pojistitel zavázán k plnění ani do výše
skutečné škody pojistníkovy.**

**Vyplatil-li pojistitel v takovém případě pojistnou náhradu, nevěda
o nesprávnosti a neúplnosti údajů pojistníkových, jest oprávněn poža-
dovati na pojistníkovi vrácení celé vyplacené náhrady.**

(Rozh. ze dne 22. ledna 1937, Rv I 434/35.)

Žalovaní byli u žalující pojišťovny pojištěni proti ohni a když jejich
pojištěný dům vyhořel, byla jim vyplacena částka 16.100 Kč z titulu po-
jištění na základě údajů žalovaných o výši škody. Žalující přednesla,
že se žalovaní dopustili vůči ní podvodu, ježto neudali správně výši
utrpené škody a byli za to též trestně odsouzeni. Pojišťovací podmínky
připojené k pojistce mají mezi jiným toto ustanovení: »Všechny písemné
a ústní údaje, které pojistník činí pojistiteli za vyšetřování škody, musí
učinit správně a úplně (čl. 18 všeob. pojišť. podmínek). Poruší-li po-
jistník uvedené podmínky, ztrácí právo na vyplacení pojistky (čl. 19).«
Poněvadž žalovaní porušili svou povinnost k správným údajům a po-
zbyli v důsledku čl. 19 pojistného nároku, byla jim částka 16.100 Kč
omylem neprávem vyplacena a žádá ji proto žalující pojišťovna zpět.
Žalovaní doznali, že byli odsouzeni pro pojišťovací podvod, avšak na-
mítli, že jde o škodu činící nejvýše 1.600 Kč, která tím žalující pojiš-
ťovně vznikla a mohla by tudíž nejvýše tuto částku na nich požadovati.
N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalovaní napadají rozsudek odvolacího soudu jen co do částky
14.300 Kč, uvádějíce, že se jejich nesprávné údaje nevztahovaly vůbec
na tuto částku, takže prý neměly vlivu na zjištění a objem tohoto plnění
pojišťovny. Než o to tu nejde, posuzuje-li se věc správně po právní
stránce, neboť jest rozhodujícím, zda podle nesprávných údajů žalova-
ných pojišťovna nahradila jim více, než byla povinna nahraditi podle
pojistné smlouvy na základě údajů správných. Z tvrzení žalovaných vy-

plývá, že by náhrada, kterou měla pojišťovna z pojistné smlouvy poskytnouti, byla aspoň o částku 2.702 Kč, nebo nejméně o 1.800 Kč menší, kdyby údaje byly bývaly správné. Podle čl. 18 všeobecných pojistných podmínek musí všechny údaje, jež učinil pojistník pojistiteli za vyšetřování škody, býti správné a úplné. Poruší-li tuto závaznost, ztrácí pojistník podle čl. 19 týchž podmínek právo na plnění pojistitelovo. Z výjimky tam stanovené pro případ čl. 16, odstavec 2, uved. podmínek, o něž však tu nejde, jest patrné, že se tato ztráta neomezuje jenom na jednotlivé věci, jichž se nesprávné údaje týkaly. Že by šlo o různé a s hlediska pojištění samostatné skupiny pojištěných věcí a že by se nesprávné údaje vztahovaly jen na některou skupinu z nich, nebylo ve sporu ani tvrzeno. Nelze tedy důvodně míti za to, že by nesprávné údaje žalovaných nebyly měly vlivu na zjištění neb objem pojistitelova plnění, jež jest podle okolností tohoto případu posuzovati v celku. Nejsou proto v souzeném případě vyloučeny následky průpadní doložky, vytčené v článku 19 podmínek, jenž v podstatě odpovídá předpisu § 32, odst. 3, zákona o poj. smlouvě ze dne 23. prosince 1917 č. 501 ř. z. Tvrzení, že průpadní doložka odporuje dobrým mravům, jest bezvýznamné, což plyne již z toho, že se dotčená doložka shoduje s ustanovením zákona o poj. smlouvě. Jestliže pojišťovna vyplátila žalovaným plnou náhradu, majíc za to, že je k tomu povinna, kdežto ve skutečnosti k tomu povinna nebyla, jak jest zřejmé z předchozích vývodů, jde tu o případ, který jest posuzovati podle §§ 1431 a 1437 obč. zák. Nižší soudy posoudily tudíž věc správně po právní stránce.

Čís. 15762.

Statkoví úředníci (zák. č. 9/1914 ř. z.).

Za soudní uplatnění nároků pro předčasné propuštění ve smyslu § 33 uvedeného zákona jest pokládati též uplatnění nároků těch před rozhodci podle §§ 577 a dalších c. ř. s. nebo u mimořádných soudů, jakými jsou i rozhodčí soudy zákonem zřízené.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1937, Rv I 1907/36.)

Žalobce — statkový úředník — tvrdě, že byl dne 8. října 1931 předčasně a bezdůvodně propuštěn ze služeb žalovaného, domáhá se na něm mimo jiné náhrady škody, vzniklé mu z tohoto propuštění. Proti žalobě namítl žalovaný preklusi žalobního nároku podle § 33 zák. č. 9/1914 ř. z. P r v ý s o u d uznal částečně podle žaloby. D ů v o d y: Nároky žalobcovy nejsou promlčeny. Podle předpisů platných v roce 1931 byla k rozhodnutí o nárocích žalobcových příslušnou paritní komise u okresního úřadu v Č., u něhož žalobce podal dne 8. října 1931 žádost o svolání paritní komise. Do konce roku 1931 paritní komise svolána nebyla a dnem 1. ledna 1932, kdy nabyl účinnosti zákon ze dne 4. července 1931 Sb. z. a n., staly se příslušnými pracovní soudy (okresní soud v M.). Žaloba vznesená pak dne 25. června 1932, tedy před uplynutím